

Olv.: Iz 35,1-6a.10 – Jak 5,7-10 – Mt 11,2-11
Jézus tanúsága Jánosról

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Nagy zavar támadt itt reggel: nincs villany a kápolnában, mi lesz? Aztán megjött az áram is. Nagyon szeretnék hinni abban, hogy minden emberi zavarunk ellenére “megjön az Isten.” Megjön az Isten és világosságot támaszt a szívünkben, azoknak a szívében is, akik ma nem mertek eljönni, - többen telefonáltak, hogy nem tudunk elindulni, mert olyan síkos az út. - Szerencsére az Isten eljövételét nem akadályozhatja meg sem ónos eső, sem hideg, sem meleg. Eljön az Isten, akivel közös történetünk lehet és minden erről szól, erről a mi közös történetünkről.

A mai vasárnap az örvendezés vasárnapja. Azért örvendezik az Egyház, mert Isten mindenek ellenére képes örömet támasztani a szívünkben. Gondolkodjunk el ezen. Ne legyünk áldozatai a gondoknak, bajoknak, megpróbáltatásoknak. Legyőzhetők ezek. Nem is biztos, hogy akkora a jelentőségük ezeknek, mint amekkorát mi tulajdonítunk nekik. Nézzünk önmagunkba és tartsunk lelkiismeret vizsgálatot és bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Elgondolkodtató, hogy mi emberek szeretnénk megoldani a problémáinkat, szeretnénk jó irányba mozdítani, indítani a világ folyását. Szeretnénk megoldani egyéni problémáinkat. Amikor az Isten föl kínálja az ő segítségét, akkor mintha süketek lennénk, vakok lennénk. Mintha nem akarnánk mozdulni. Mintha nem akarnánk érteni az igazságot. Meg akarjuk oldani a problémáinkat, de lépten-nyomon azt tapasztaljuk, hogy nem vagyunk rá képesek. Újra termelődnek a gondok, meg a bajok. Nem tudunk följük emelkedni. Amikor Jézus Krisztus az ő ajánlatával élénk áll, akkor meg mintha nem akarnánk meghallani az ő szavát.

Ez a mai vasárnap, advent 3. vasárnapja az öröm vasárnapja.

Az Egyház úgy értelmezi az Isten ajánlatát, mint az örömet a szomorkodónak, mint a szabadulást a rabnak. Igen, szomorúak vagyunk, sokszor vigasztalanok vagyunk, rabságban élünk.

Éljünk az Isten ajánlatával!

Nem szabad elfelejteni,

hogy Isten az ő elgondolása szerint akar segíteni nekünk embereknek.

Nem kívánságműsorról van szó. Valójában mi emberek az esetek többségében úgy gondolkodunk az Istenről, hogy ő a csodatevő. Istennek az a dolga ebben a világban, hogy csodát tegyen az emberek javára.

Testvérek!

Nincs nagyobb csoda annál, mint az, hogy megteremtette Isten a világot. Nincs nagyobb csoda annál, hogy megteremtett bennünket. Ezen túl minden megy a maga útján. Csakhogy milyen úton járunk, az már teljes egészében rajtunk múlik.

A kérdés az, hogy igényeljük-e az Isten segítségét, vagy nem?

Az a világ amelyben élünk úgy tűnik, - ahogy erről a múlt alkalommal is beszéltem, - mintha nem igényelné az Isten segítségét. Hát lássuk mire megyünk? Arra, amit megtapasztalunk, aminek tanúi vagyunk. A mi hívő jelenlétünk nélkülözhetetlenül fontos ebben a világban. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, nekünk kell sok mindent tisztázni magunkban.

Egyik nagyon lényeges szempont, amit Jézus üzen Keresztelő Jánosnak:

***“Boldogok, akik nem botránkoznak meg Bennem!”
Ez egy olyan kulcsmondat, ami mindent megfordíthat!***

Keresztelő János, aki fölismerte Jézust a Jordán mentén, aki az Isten Bárányának látta Jézust, most amikor a börtönben van, akkor elbizonytalanodik, mert bajban van. Keresztelő János a világ problémáinak, az ember gondjainak a megoldását ószövetségi értelemben képzelte el. A baj az, hogy még ma is ott tartunk. Még mi is ott tartunk. Pedig Jézus üzenete egyértelmű és világos volt. Már korábban is, amikor a kafarnaumi zsinagógában Izaiás jövendölését felolvasta: “Elérkezett hozzátok az Isten országa.” Amikor Jánosnak küldi ezt az üzenetet, akkor Jézus mintegy megerősíti ezt az igazságot: Mostantól fogva ne csak a Bibliából olvassátok Izaiás jövendölését, hanem megtapasztalhatjátok: “A vakok látnak, a süketek hallanak, a sánták járnak, a szegények meg hallgatják az evangéliumot.” Ez már nem csak a Könyvnek az igazsága, ez már az életnek is az igazsága.

Ahogy Keresztelő János gondolkodott az Isten segítségéről.

Keresztelő János ebben a nehéz helyzetben amibe került, a maga elgondolási körében tudott mozogni. Ő mint az utolsó ószövetségi próféta és az első meghirdetője az Újszövetségnek, Jézus előfutára, ő úgy gondolta el az Isten támogatását, segítségét, hogy kézbe veszi a **szórólapátot**, kézbe veszi a **fejszét** és rendet teremt. A szórólapáttal elválasztja egymástól a búzát meg a pelyvát. A pelyvát elégeti, mert vesszen aminek vesznie kell. A búza meg maradjon meg. Kezébe veszi a fejszét oda a fa gyökerére, annak a fának a gyökerére, amelyik nem hoz gyümölcsöt. Ki kell vágni, nincs helye ebben a világban. Így gondolta Keresztelő János. Amikor ő ebben a nehéz helyzetben van, akkor most jöjjön az Isten. Most vegye Kezébe a fejszét, tegyen rendet, őt meg szabadítsa ki.

Jézus üzenete egészen más Istent mutat meg.

Keresztelő Jánosnak is – ha mondhatom így, - ezt a vigasztalást küldi: “Boldog, aki nem botránkozik meg Bennem.” Aki nem botránkozik meg Isten elgondolásában. Az Isten úgy gondolkodik, hogy a búzában a konkoly nőjön föl együtt a búzával. Várjuk meg amíg mindkettő megéri, aztán majd az Isten igazságot tesz. Az ószövetségi elgondolás a mi emberi elgondolásunk. Mi így szeretnénk a világ problémáit és egymás problémáit is megoldani. Kiiktatni azt, akit mi rossznak ítélünk és viruljon, akit mi jónak tartunk. Csakhogy nem így működik az élet.

Senki sem csak jó, vagy csak rossz. Mindenki van jó is meg rossz is.

Ezt tudomásul kell venni először mindenkinek saját magának,

aztán egymásról is ennek megfelelően kell gondolkodni.

Igen nagy türelemmel kell viselkedni egymás iránt.

A hitetlenek, az istenellenes hatalmak valamire mindig számíthatnak: a rossz keresztények hitére. Félreértés ne essék, egyikünk se jó keresztény, mert egyikünk se tudja tökéletesen megvalósítani az Isten gondolatát. Egyikünk se tudja Isten terveit a mindennapokban tökéletesen jelenvalóvá tenni. A hitetlenek, az istentelenek mindig számíthatnak arra, hogy a mi eszközrendszerünk más, mint az övék. Ők hangoskodhatnak, ők támadhatnak, nekünk ehhez nincs jogunk. Boldog, aki nem botránkozik meg. Ezért ebben a világban az istenellenes hatalmaknak, az istenellenes gondolkodásnak ebből a szempontból előnye van, előnye van a keresztényekkel szemben.

A mi lehetőségeink mások: “Elérkezett hozzátok az Isten országa!”

Miről van szó? Mit jelent ez?

Keresztelő János helyzetére gondoljunk, ami azt jelenti, hogy Jézus Krisztus Istene nem János Istene. *János Istene igazságos. Jézus Istene irgalmas. János Istene hatalmas, Jézus Istene megbocsátó.* Az embernek meg kell békülnie ezzel az igazsággal. Nekünk keresztényeknek ezeket a szempontokat kell figyelembe vennünk, mert az, hogy elérkezett hozzátok az Isten országa, ez azt jelenti, hogy a vakok látnak, a süketek hallanak, a bénák mozdulnak, a szegények meg hallgatják az evangéliumot, azoknak hirdetik az evangéliumot.

Testvérek!

Egyszerűen arról van szó, hogy az ember kezd látni. Arról van szó, hogy az ember ebben a helyzetben kezdi hallani, mit mond az Isten. Azt jelenti, hogy az ember mozdul. Kimozdul a maga köréből, a maga világából Isten szándékának, Isten tervének megfelelően. Hallgatja az ember Jézus Krisztus tanítását, ami mindenkié. Ezért mondja Jézus: “Boldogok lehettek, mert sok próféta és igaz szerette volna látni amit ti láttok, hallani amit ti hallotok, de nem látta, meg nem hallhatta.” Erről van szó. Nem láthatták Jézust és nem hallhatták Jézust, de róla jövendöltek. Arról beszéltek, hogy majd Ő eljő. Arról szoltak, hogy majd Ő megmondja mi az igazság.

Jézus igazsága az,

hogy mi lássuk azt, ami az Életre vezet, halljuk azt, ami a megoldást kínálja.

Mi mozduljunk a jó úton és találjunk el egymáshoz.

Legfőképpen hallgassuk az evangéliumot,

amely számunkra nyitott Könyv, amely számunkra az Élet Könyve.

“Elérkezett hozzátok az Isten országa.” “Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?” Keresztelő János ma is ezt kérdezi. Ez a Jézus a megváltó? Ez a Jézus a válasz nekünk embereknek? Testvérek, igen! Egy egészen ***más istenképet*** kell a magunk számára kialakítani. Az Isten országa nem azt jelenti, hogy mi győzedelmeskedünk ebben a világban. Nem azt jelenti, hogy mi uralkodni fogunk ebben a világban, hanem azt jelenti, hogy bennünk van elegendő fogékonyság arra, hogy észrevegyük mi az, ami a jó ügyet szolgálja. Halljuk az Isten szavát, amely rendet teremt ebben a világban. Legfőképpen ne kételkedjünk! Ne azzal foglalkozzunk, hogy valami miért nem, hanem egyszerűen arra gondoljunk, hogy adósai vagyunk egymásnak!

A megváltás elsősorban nem történelmi fordulatokban látható, nem a világ folyamatában érhető tetten, hanem az egyes emberek életében. Mi azt szeretnénk, ha az Isten radikálisan teremtené rendet a mi szájunk íze szerint.

Jézus Krisztus Isten elgondolásának megfelelően azt kéri tőlünk,
 hogy mindenki a saját szívében teremtsen rendet.
 A saját szívében kell eljutni arra a fogékonyságra,
 hogy lássa amit látni kell, hallja amit hallani kell
 és tegye meg azt, amit csak ő tud megtenni.
 Ez biztos, hogy valamit változtat az ember környezetében.

Boldog, aki ezt megérti és legfőképpen boldog az, aki nem kívánja annak a halálát, aki ezt nem tudja fölfogni. Boldogok vagyunk, ha mi ebből valamit megsejtünk.

Boldogok lehetünk, mert ez örömet gyújt a mi szívében,
 olyan örömet, amelyre mindegyikünk vágyakozik,
 olyan örömet, ami csak a Lélek felől születhet meg bennünk emberekben
 és olyan jó közérzetet teremt bennünk, ami nem a javak birtoklásának a függvénye,
 hanem mindenekfölött az egymással való nagylelkű kapcsolatainkban fedezhető fel.

+ *A M E N* +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Számoljunk le magunkban a csodatevő Istenről. Isten a csodátlanságban áll mellénk. A betlehemi barlangistálló csodátlanságában született a világra és a kereszti csodátlanságában halt meg. Próbáljuk elfogadni és megérteni, hogy a mindennapi cselekedeteinkben van jelen az Isten. Elérkezett hozzánk, ha látjuk amit látni kell, halljuk amit hallani kell és megteesszük amit meg kell tenni. Nagyon jól tudjuk mi mindezeket, csak mintha nem lenne készítésünk ezekre, pedig a megváltás, az Isten jelenléte a világban: ez a minket készítető Jóság. Gondolkodjunk el ezen és kérjük az Isten segítségét ennek a felfogására, megértésére.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Nagyon tanulságos Keresztelő János példája, aki fölismeri Jézust és bemutatja, mint az Isten Fiát. Hallja az Atya kijelentését: “Ez az Én szeretett Fiam, őt hallgassátok.” Amikor a börtönben van, akkor jön a kérdés: “Te vagy-e...” Nagyon emberi. Nem arról van szó, hogy a mi egyéni életünket abban az értelemben oldja meg az Isten, hogy minden bajból kimenekít bennünket, hanem érzékennyé teszi a szívéket, hogy lássuk meg a jót, halljuk meg a jót és tegyük meg a jót. A világban ettől függetlenül csapások érhetnek bennünket és érnek is. Még olyan is előfordul, hogy aki a legrosszabbat teszi nekünk, velünk, az úgy gondolja, hogy Istennek tesz szolgálatot. Ezt a kérdést nekünk át kell látni. Keresztelő János azt várta, hogy az Isten csodát tesz és egyszerűen megszünteti az ő fogságát. Jézus azt mondja: “János, nem ez az üzenet.” Az üzenet az, hogy az emberek többet értenek meg az eseményekből, a történelemből és többre képesek, amikor a jót meg kell tenni. Egyértelmű a válasz. Ez a válasz ma is.

+ *Á L D Á S* +